

[Socialministeren.]

længer straffe dem, fordi de ikke har været sygeforsikret, ud fra den Opfattelse, at for deres Vedkommende drejer det sig ikke om en Undladelse, idet de ikke har *kunnet* blive forsikret. Derfor vil Fradragsreglerne, navnlig hvor det drejer sig om Indtægt ved eget Arbejde, fuldt ud blive gennemført for de kronisk syges Vedkommende, hvilket vil stille adskillige af dem meget gunstigere end hidtil.

Endvidere har man i mangfoldige Tilfælde næsten ikke ydet Hjælp, naar det drejede sig om en Hustru, der var kronisk syg.

Medens en Hustru, hvis hun er invalideforsikret og anerkendt som Invalid, faar sin Invaliderente, har man ikke paa samme Maade været i Stand til helt at faa gennemført, at Hustruer, der faktisk er anerkendt som Invalider, men blot ikke kan faa Invaliderente, dog skulde have en Understøttelse, der gav Manden og Hjemmet den Støtte, der er nødvendig, naar Hustruen er saa svag, at hun maa have Hjælp til den almindeligste Del af Husgerningen.

Fremdeles vil Børn over 14 Aar, som der hidtil ikke har kunnet udbetales Hjælp til, selv om deres Forældre efter Socialudvalgets Skøn ikke var i Stand til at forsørge dem, blive ligestillede med invalide Børn over 14 Aar.

De foreslaaede Bestemmelser vil komme til at betyde en samlet Udgift for Kommunerne, der skønsmæssigt er anslaaet til 320 000 Kr.; heraf skulde Opholdskommunen udrede 96 000 Kr., den fælleskommunale Udligningsfond 96 000 Kr. og 128 000 Kr. være Genstand for mellemkommunal Refusion. Der er her altsaa ikke Tale om nogen Udgift for Staten.

Lovforslaget indeholder en Begrænsning, som ikke findes i Invaliderentereglerne, nemlig den, at Loven ikke kommer til at gælde for Personer, hvis Indtægter ligger over Sygekasse-Grænsen; men saa snart der er Tale om Personer paa eller under Grænsen, vil de helt og fuldt blive ligestillede med Invaliderentenydere.

Jeg skal anbefale det høje Ting at give Lovforslaget en velvillig Behandling. Det er en Retfærdighedshandling, der her øves over for stakkels Medborgere, som er Invalid, og som ikke har begaaet nogen Undladelsessynd, men som kun paa Grund af, at de ikke kunde forsikre sig, hidtil har været behandlet langt ringere end dem, der har været saa heldige at kunne blive forsikret.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Indstilling angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1936—37.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 33).

Udvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Bramsnæs): Udvalget om denne Sag har holdt nogle Møder og gennemgaaet Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1936—37.

I Statsrevisorernes Betænkning er der paa nogle Punkter gjort opmærksom paa, at det forbrugte Beløb ikke er helt i Overensstemmelse med de Bevillinger, der foreligger paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven. Statsrevisorerne har i enkelte Tilfælde gjort en Bemærkning om, at Overskridelsen burde have været søgt bevilget paa Tillægsbevillingsloven. Udvalget har paa disse Punkter sluttet sig til Statsrevisorernes Bemærkning, idet Udvalget naturligvis maa være enig med Statsrevisorerne i, at der bør være saa stor Overensstemmelse som muligt mellem Bevillingen og det Regnskab, der aflægges. Jeg tror dog, jeg har Lov til at sige, at saadanne Bemærkninger fra Statsrevisorerne efterhaanden er blevet faa, fordi Administrationen netop søger at skaffe saa stor Overensstemmelse i den Henseende som muligt. Det er mit Indtryk, at der i Aar er færre Bemærkninger paa dette Omraade end de tidligere Aar. Jeg forstaaer for mit personlige Vedkommende, at der er adskillige Administrationer, som kan have vanskeligt ved at faa fuld Overensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab. Det, der bør tilstræbes, er, at Administrationen søger i den Grad, det er muligt inden for rimelige Hensyn, at faa Bevillingerne i Orden, saaledes at de stemmer med det senere aflagte Regnskab. Men Statens Administration er jo en indviklet og forgrenet Institution, og det kan derfor, selv med den bedste Vilje til at undgaa det, ske, at der kommer Overskridelser, som ikke har kunnet dækkes ved forudgaaende Bevillinger. Hvad der glæder mig og Udvalget, er, at saadanne Bemærkninger fra Statsrevisorerne synes